

Vi har været dernede i ca. 3 år, og jeg synes ikke, at der er nogen grund til at gøre det til et større problem, end det er. Jeg synes hellere, man skulle fokusere på alle de gode initiativer, der er blevet taget, alle de gode ting, der er kommet for civilbefolkningen i Irak, men det negligerer man. Alle de spørgsmål, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti får her i dag, er typisk nogle spørgsmål om alt det urimelige, og det er krig, og det er ufred og alt det der.

På den anden side synes jeg, spørgeren skulle overveje situationen og spørge: Hvad var der at stille i stedet? For hvad var der sket, hvis vi ikke havde grebet ind? Så havde Saddam Hussein stadig væk været der. Hvilke midler havde han haft at gøre ondt med? Det ved vi ikke noget om. Det er meget svært at spå om fremtiden, og det er også svært at sige, hvad der ville være sket, hvis vi ikke havde grebet til handling.

Jeg må minde om, at man greb til handling efter utrolig omfattende forhandlinger, utrolig omfattende dialog gennem hele FN-apparatet over mange år, og ingen af de ting var Saddam Hussein modtagelig over for. Så jeg synes, det er en god begrundelse for at være en del af koalitionsstyrken.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg stillede to spørgsmål, og man kan med lidt god vilje sige, at jeg fik svar på halvdelen af det ene, nemlig at det er ulogisk, at vi også er i Irak om 25 år, og det tolker jeg som et forsøg på et svar.

Men det korte af det lange er vel her, at det, der lægges op til, er, at man vil få en fremtid med amerikanske baser i Irak og med et dansk bidrag også på den lange bane, og jeg må forstå det sådan, at det er noget, Dansk Folkeparti er åben over for. Det er så det.

Mit andet spørgsmål gik på, om Dansk Folkepartis kamp for demokrati i et muslimsk land er hovedoverskriften på det her. Grunden til, jeg spørger, er selvfølgelig, at vi i alle mulige andre sammenhænge får at vide af Dansk Folkeparti, at demokrati og islam er uforenelige. Så derfor kunne det være interessant at få at vide: Når det drejer sig specifikt om Irak, kæmper vi så for indførelse af et demokrati, og er det foreneligt med islam?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

En af de måder, man på den verdenspolitiske arena kan agere på, er bl.a. ved at udøve diplomati igennem FN, man kan lægge militært pres gennem NATO, og man kan gøre alt muligt andet, også gennem EU og andre steder. Det er nogle måder, man kan gøre det på.

Vi må bare konstatere, at lige meget, hvad man gjorde fra verdenssamfundets side for at sikre civilbefolkningen i Irak og også sikre stabiliteten i hele Mellemøsten, hvor Saddam Hussein jo var en eksponent for alt, hvad der ikke var stabiliserende, var han uimodtagelig. Når der så er gået tilstrækkelig mange år, og tilstrækkelig mange FN-resolutioner osv. er blevet overtrådt, må vi også til sidst sige, at nu kan vi ikke komme længere ad diplomatiets vej, nu er vi nødt til at skride til handling. Det er så det, vi har gjort, og det synes jeg sådan set er meget fornuftigt.

Jeg vil sige med hensyn til, om Irak er demokratisk eller ikke demokratisk: Der er ikke et demokrati i Irak, som vi kender i Danmark, og det bliver der heller ikke med det, der er i støbeskeen nu. Men jeg må minde om, at man har fået en forfatning, man har haft et demokratisk valg, og det er noget, der for ganske få år siden ville have været ganske uhørt i Irak. Det synes jeg da vi skulle glæde sig over her i Danmark i stedet for at være så kede af det.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Inden jeg giver ordet til den næste ordfører, fru Pia Christmas-Møller, vil jeg meddele, at som tiden skrider frem, vil der ikke blive afstemning under den næste sag på dagsordenen, forespørgselsdebatten.

Pia Christmas-Møller (KF):

For Det Konservative Folkeparti er der tre betingelser, som alle skal være opfyldt, for at vi kan give støtte til fortsat dansk deltagelse i den internationale sikringsstyrke i Irak. Det er for det første, at FN beder os om det; det er for det andet, at irakerne beder os om det; og så er det for det tredje, at vi selv vurderer, at vi gør en forskel i positiv retning.

FN har med henholdsvis resolutionerne 1546 og 1637 bedt det internationale samfund om at bidrage til en stabiliseringsstyrke i Irak. Den irakiske regering har bedt os om at fortsætte, og vi vurderer selv ligesom irakerne, at vores indsats gør en forskel i positiv retning.